

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 mai 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, declarat de inculpatul

Trocin Evgheni Vitali, născut la 28 martie 1988, originar din or.Chișinău, domiciliat în com.Durlești, str.G.Coșbuc 53, mun.Chișinău

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 31.01.2013 - 10.08.2015;
2. Instanța de apel: 14.01.2016 - 10.02.2016;
3. Instanța de recurs: 04.04.2016 - 11.05.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 10 august 2015, Trocin Evgheni a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(1) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare; în baza art.192 alin.(2) lit.b) Cod penal la 2 ani închisoare cu amendă în mărime de 200 unități convenționale și în baza art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare cu amendă în mărime de 200 unități convenționale.

În baza art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul de sentințe, prin adăugarea parțială a pedepsei neexecutate fixată prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 15 mai 2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, cu ispășirea ei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Trocin Evgheni a prejudiciului material în beneficiul: SC „Didiadi Prim” în sumă de 800 lei, în beneficiul lui Roșca Andrei în sumă de 5595 lei și în beneficiul lui Costin Nicolae în sumă de 4000 lei.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Trocin Evgheni, a comis un șir de infracțiuni în următoarele circumstanțe:

- la 03 noiembrie 2012, ora 15.00, prin acces liber, a pătruns în buticul amplasat în piața „Bulgară” din str.Tighina 65, mun.Chișinău, de unde a sustras pe ascuns un laptop de model „Acer”, cauzîndu-i părții vătămate Costin Nicolae un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă de 4000 lei;

- la 17 decembrie 2012, ora 12.30, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în incinta farmaciei „Didiadi Prim”, amplasată pe bd.Dacia 16/1, mun.Chișinău, în prezența farmacistei, în mod deschis a sustras din casa farmaciei bani în sumă de 800 lei cauzându-i SC „Didiadi Prim” SRL un prejudiciu material în valoare totală de 800 lei;

- la 18.03.2014, ora 17.30, acționând împreună și de comun acord cu o altă persoană, în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, aflându-se în incinta cafenelei „Pizza Mania”, amplasată pe str.Independenței 21/1, mun.Chișinău, pe ascuns a sustras din buzunarul de la geaca ce-i aparține lui Roșca Andrei, care era agățată în cuierul comun, bani în sumă de 300 euro, echivalentul sumei de 5595 lei, cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 10 august 2015 și a sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 15 mai 2014, și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, invocând că în condiții de detenție va avea puține șanse să-și redreseze starea de sănătate vulnerabilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de inculpat împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 10 august 2015, casată sentința parțial, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Trocin Evgheni i-a fost stabilită pedeapsa cu respectarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală:

- în baza art.186 alin.(2), lit.c) și d) Cod penal - 2 ani închisoare;

- în baza art.187 alin.(1) Cod penal - 2 ani închisoare;

- în baza art.192 alin.(2) lit.b) Cod penal - 2 ani închisoare cu amendă în mărime de 200 unități convenționale.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare cu amendă în mărime de 200 unități convenționale.

În baza art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumulul de sentințe, prin adăugarea parțială a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 15 mai 2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, cu ispășirea ei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

Cu referire la legalitatea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 15 mai 2014, instanța de apel a reținut că în privința acesteia s-a expus deja Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău prin decizia din 24 septembrie 2014 și astfel, cerința inculpatului privind casarea acesteia nu poate fi acceptată, or, actul judecătoresc nu poate fi supus unei verificări repetate în instanța de apel, inculpatul fiind în drept să conteste decizia instanței de apel în ordine de recurs.

Referitor la legalitatea sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 10 august 2015, instanța de apel a indicat că prima instanță a cercetat în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate stabilind o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului o încadrare juridică corespunzătoare. Totodată, instanța de apel a constatat că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță

nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61 și 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, instanța de apel a constatat că prima instanță eronat a interpretat prevederile art.77 alin.(1) Cod penal și incorect a reținut în sarcina inculpatului drept circumstanțe agravante: - săvârșirea infracțiunii prin participație, or, infracțiunea incriminată inculpatului în baza art.192 alin.(2) lit.b) Cod penal, a fost comisă în contextul agravantei „de două sau mai multe persoane”; - existența prejudiciului material nerecuperat, or, această agravantă nu se regăsește în lista circumstanțelor agravante, statuată exhaustiv în articolul citat. Astfel, instanța de apel a conchis de a exclude circumstanțele agravante reținute de prima instanță în sarcina inculpatului, care nu au fost indicate în rechizitoriu.

Concomitent, instanța de apel a reținut că inculpatul și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, căindu-se sincer de cele comise, dar și că anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Într-o altă ordine de idei, cu referire la argumentele inculpatului privind starea sa de sănătate, instanța de apel a reținut că nici inculpatul și nici apărătorul acestuia, nu au confirmat cele invocate, prin probe pertinente.

Totuși, instanța de apel a considerat că circumstanța ce vizează recunoașterea vinei și excluderea circumstanțelor agravante, reținute eronat de prima instanță, „săvârșirea infracțiunii prin participație” și „existența prejudiciului material nerecuperat”, condiționează necesitatea reindividualizării pedepsei penale aplicată inculpatului și micșorarea acesteia.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul care, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, pe motiv că și-a recunoscut vina, căindu-se sincer de cele comise, că are un copil minor la întreținere, examinarea cauzei a avut loc în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală și din pedeapsa aplicată a ispășit deja 1 an și 9 luni, urmînd să-i fie acordată șansa să se împace cu părțile vătămate, dat fiind că în prima instanță a fost lipsit de această posibilitate, cauza fiind examinată în lipsa lui.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit textului recursului, inculpatul invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale în baza art.187 alin.(1), 192 alin.(2) lit.b) și 186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, și critică hotărîrea

instanței de apel numai referitor la măsura de pedeapsă aplicată, considerînd-o prea aspră, deoarece și-a recunoscut vina căindu-se sincer de cele comise, are un copil minor la întreținere și a solicitat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.

Motivul recurentului, precum că instanța incorect a individualizat pedeapsa și greșit i-a stabilit pedeapsa închisorii, care este prea aspră, Colegiul penal î-l consideră neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul remarcă că, potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului.

La fel, pedeapsa are drept scop și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane. Ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul penal reține că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului, a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care atenuază răspunderea, inclusiv de cele enumerate de recurent în recurs, de persoana inculpatului, care a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, că anterior a mai comis infracțiuni fiind condamnat, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării lui, și i-a aplicat o pedeapsă echitabilă, în limita sancțiunilor normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, corect considerînd că acesta poate fi corijat și reeducat doar prin izolarea lui de societate.

Or, Colegiul penal învederează că instanța de apel a reținut că inculpatul, în sensul art.77 Cod penal, a săvîrșit infracțiunea fiind anterior condamnat pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Complementar, la numirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont inclusiv de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege, adică din maximul și din minimul prevăzut de sancțiunea normelor penale în baza cărora a fost condamnat.

Astfel, temeiul invocat de recurent, precum că față de el urmează a fi aplicată o pedeapsă mai blîndă, deoarece a solicitat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, căindu-se sincer de cele comise, avînd un copil minor la

întreținere, nu pot servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești, din motiv că circumstanțele invocate de recurent, au fost luate în considerație de instanță la numirea pedepsei.

Consecvent, Colegiul precizează că potrivit deciziei instanței de apel, termenul de executare a pedepsei urma a fi calculat din momentul adoptării hotărârii contestate cu recurs, cu includerea duratei aflării inculpatului în stare de arest preventiv din 15.05.2014 pînă la data adoptării deciziei, adică termenul de 1 an și 9 luni, invocat de inculpat în recurs, precum că deja a fost ispășit.

În concluzie, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei lui E.Trocin, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea normelor penale în baza cărora a fost condamnat, fiind respectate și prevederile referitor la stabilirea pedepsei în cazul cînd persoana vinovată a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal a constat că decizia instanței de apel este bine argumentată, motivată și în corespundere cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Într-o altă ordine de idei, cu referire la solicitarea recurentului de a-i fi acordată șansa să se împace cu părțile vătămate, Colegiul penal menționează că potrivit art.109 Cod penal, împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare, intenție nerealizată de către părți în nicio etapă a procesului de examinarea a respectivei cauze penale.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarate de Trocin Evgheni fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Trocin Evgheni, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 02 iunie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu